

Vörös Lobogó

A RMP ARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NÉPTANÁCS LAPJA.

X. évfolyam, 2871. szám

4 oldal, 20 bani

1954. május 14. péntek

— Javítsák meg a falujátságot. (2. oldal).
— Fokozott figyelmet a kulturmunkára a „Libertatea” gyárban (2. oldal).
— Előrejelzik ki a vásárló dolgozók igényeit. (3. oldal).
— Fejlesztik a grabaiai állami gazdaság állatállományát. (3. oldal).
— Roman Pircea: „A párttáborzatok

végrehajtásának és ellenőrzésének megkezdése” (3. oldal).
— A külügyminiszternek genfi értekezlete. — A május 11-iki ülés. (4. oldal).
— Fan Van Dong, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttsége vezetőjének nyilatkozata a külügyminiszternek genfi értekezletének május 10-iki ülésén. (4. oldal).

„Munkára, Védelemre Kész!”

Négy év előtt, 1950 május 14-én vezették be hazánkban a „Munkára, Védelemre Kész” sportkomplexumot, amely népköztársaságunkban az egyre nagyobb teret hódító testnevelés szilárd alapjává vált.

A baráti szovjet nép testvéri segítsége nemcsak politikai, gazdasági és kulturális téren nyilvánult meg, hanem a testnevelés, a sport terén is. Nagy keleti szomszédunk gazdag tapasztalatainak kiakadhatatlan kincsestára segített hozzá bennünket sportéletünk szervezeti megszilárdításához, de ugyanakkor a technikai fejlődés vonatkozásában is messzemenő támogatást kapunk a szovjet sportolókkal való mind gyakoribb találkozások kapcsán. A Szovjetunió élenjáró sportjában hosszú évek óta nagy sikerrel alkalmazott GTO mintájára vezették be hazánkban is a „Munkára, Védelemre Kész” sportkomplexumot, amely nemcsak számos sportág tömegesítéséhez, hanem ifjaink sokoldalú sporttevékenységre történő neveléséhez is hozzájárult.

Amikor 1949 június 26-án az RMP KV Politikai Bizottsága határozatát a testnevelés és a sport ösztönzésének és állandó fejlesztésének kérdésében, megállapította, hogy „Nálunk a testnevelés és a sport még nem öltött tömegjellegűt... A

Sbb klub csak egy-két sportágra és önösen a labdarúgásra korlátozta tevékenységét. Elhanyagolták az általános testnevelést, valamint olyan fontos sportágakat, mint a torna, a természetjárás, uszás, céllövészet, vízisportok, stb.” Ezeknek és a többi sportágaknak gyorsított fejlődéshez járult hozzá a „MVK” sportmozgalom, amely egészen rövid idő alatt hatalmas, új erőforrásokat biztosított a sport számára.

Városok és faluk mind nagyobb tömegek kapcsolódtak be az ország sportéletének szétálgazó vérkeringésébe és sokiraterre emelkedik azok száma, akik a „MVK” sportkomplexum versenyi révén ismerkedtek meg a testedzéssel. Négy év alatt hazánkban jóval több mint 1 millió fiú és leány szerele meg és viselt büszkén a „MVK” és „LMVK” jelvényt és egyre többen szerzik meg a sportkomplexum jelvényének második fokozatát.

Aradon és a tartomány területén is sok ifjú és leány számára jelentette az első lépést a sport terén a „Munkára, Védelemre Kész” sportmozgalom. Aradon a jelvényviselők száma meghaladja a 10.000-et, a tartományban pedig több mint 7000 fiú és leány viseli a jelvényt. Nem egy elismert sportoló is akad, aki a „MVK” versenyeken keresztül jutott el, hogy valamely sportágban a legjobbak közé kerüljön.

Városunkban néhány szakszervezeti és iskolai sportközösség különös gonddal foglalkozott minél több ifjunak a „MVK” versenyekre történő mozgósításával. A FI ROSIE UTA, a Progresul, a Vointa jártak az élen a szakszervezeti sportközösségek közül, az iskolások soraiból pedig — ahol jóval több gondot fordítanak a „MVK”-ra mint a szakszervezeti sportközösségekben — a 2. számú fémipari iskola, a fémipari középiskola és a CFR szakmai iskola tűntek ki jó mozgósító tevékenységükkel. A sportolók közül szakszervezeti vonalon Burdan Carol, Tudor Vasile, az iskolai sportközösségeknél Goicea Ionel, Puta Ioan végeztek elsőrendű munkát.

A tartományban a „MVK” tevékenységben Borosjenőrajon halad az élen. A rajoni pártbizottság főként pedig Bodea Ioan elvtárs, a rajoni pártbizottság titkára, a legmesszebbmenő támogatást nyújtotta a sokoldalú sportfejlesztést biztosító „MVK” számára, de különösen jó mozgósító munkát végzett Lingurar Anton elvtárs, az IMSz rajoni bizottságának titkára, aki a tereper is nagy segítséget adott ahhoz, hogy a rajonban minél többen viselhessék a „MVK” jelvényt. Borosjenőrajon 1600 jelvényviselővel büszkélkedhet és ez a számadat beszédesen igazolja, hogy ebben a rajonban a pártbizottság, az IMSz szervezet és a néptanács végrehajtó bizottsága minden segítséget megad a sportmozgalom minél szélesebb körben való fejlesztéséhez, kiszélesítéséhez. Szép eredményeket értek el a „MVK” nép-

szerűsítése terén Nagyszentmiklós és Lipparajonban, valamint Aradrajonban is. Nagyszentmiklósrajonban a perjamosi kalapgyárban Vasile Gheorghe sportolótól például 25 ifjával szereztette meg a jelvényt, annak ellenére, hogy a gyár adminisztratív igazgatóságától a legcsekélyebb támogatást sem kapta. Nagyszentmiklósra Farca Gheorghe tanító, Kalfusz Péter és Pastiu Grigore sportolók végeztek eredményes munkát a sportkomplexumra való mozgósításban. Lipparajonban a Progresul sportközösség keretében Unten István és Messner Alajos sportolók népszerűsítették széles körben a sportkomplexumot, ugyancsak Dumitru Gheorghe testnevelési tanár is eredményes irányító munkával tünt ki. Aradrajonban, Pankotán Antal János testnevelési tanár és Babescu Sofia sok ifjával és leánnyal kedvelték meg a testedzést a „MVK”-n keresztül.

Számos olyan sportközösség is akad azonban Aradon és a tartományban, amelyek vezetői nem értették meg a „MVK” sportmozgalom nagy jelentőségét a tömegek nevelése, mozgósítása terén. Aradon például a villanygyár, valamint a „Vörös Trió” gyár sportközösségeinek vezetősége a leg súlyosabb érdeklenséget tanúsítja az egész sportmunkával, s így a „MVK” sportkomplexummal szemben. Tartományi viszonylatban Körös- és Gurahonrajonok kullognak a „MVK”-munka vonatkozásában és ez elsősorban Vajkó István (Gurahon) és Căsuț Dumitru (Kisjenő) nemtörődömségének következménye, akik, mint a rajoni Testnevelési és Sportbizottságok elnökei, teljesen elhanyagolják a „MVK” sportkomplexum népszerűsítését. Kétségtelen az is, hogy ezekben a rajonokban nem kapnak támogatást a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságainak elnökei sem, mert Gurahonrajonban Mojiu Terente, Körösrajonban pedig Gedeon József elvtársak a legcsekélyebb mértékben sem segítik elő a sportélet fejlesztését. Egyes sportolók is elhanyagolják, hogy megkedveltsék az ifjakkal a „MVK” versenyeit, így többek között Bandalac Vladimir csermőli, Rugina Stelian craivai, Vulcu Victoria lippai testnevelési tanárok, Urdea Ilia és Berta János lippai „MVK”-oktatók és mások.

A tapasztalat azt mutatja, hogy azoknál az üzemi sportközösségeknél, amelyeknél a pártbizottság, a szakszervezet és az IMSz szervezet, támogatta a testnevelést, szép eredményeket értek el a „MVK”-ra való mozgósítás terén is. Hasonlóképpen egyes rajonokban, — főként Borosjenő és Nagyszentmiklósrajonban, — ahol a rajoni pártbizottság élenjáró a sportmozgalom legmesszebbmenő támogatásában, — szintén jó munkát végeztek a „Munkára, Védelemre Kész” sportkomplexum népszerűsítésében.

Arad és a tartomány sportközösségei vegyenek példát a „December 30”, a „I. Ranghej” gyárak sportközösségeitől, a Progresutól, a Vointától, a lippai Progresutól, a parkolai Avintutól és igyekezzenek hasonlóan szép eredményeket felmutatni a „MVK” jelvény megszerzésére irányuló sporttevékenység támogatásában, ösztönzésében. Néhány nagy üzemenél, mint a CFR főműhelynél, a villanygyárnál, a „Vörös Trió” gyárnál és másutt az IMSz szervezetekre vár a feladat, hogy a fiatalság érdeklődését a „MVK” irányába terelje, de éppen ezeken a helyeken az IMSz bizottságok nem állnak hivatásuk magaslatán. Nem érzik át, milyen fontos ma, amikor szinte a világon az egyszerű emberek milliói mindannyiunk legdrágább, legfőbb kincséért, a békéért harcolnak, hogy a legeredményesebb tömegnevelési eszközök egyikét, a sportot fejlesszék.

A sport, a testnevelés ma már nem öncél, nem a maroknyi kiváltságos szórakozást szolgáló „cirkusz” lobbé, hanem a dolgozó nép közkincese, amelyet fejleszt, támogatni, mindenki hazafias kötelessége. A sport gyorsított fejlesztésének pedig egyik leghatékonyabb eszköze a „MVK” sportmozgalom, amely sokoldalúan fejleszti az ifjak erejét, ügyességét és munkára, valamint vívmányaink védelmére mindenkor kész fiatalokat nevel.

Harcban dolgozó népünk bőséges kenyéréért

Befejezték a vetést

(Andra Ioan levelező telefonjelentése.)
A kedvező időt kihasználva, a monostori és majláti kollektívisták sikerült befejezni az összes növények vetését.
A monostori kollektívisták a vetés befejezése után a pártalapszervezet és a kollektív gazdaság vezetőtanácsának irányításával a monostori állami gazdaság munkásainak segítségére siettek.

A szolnoki mezőgazdasági társulás vezetőtanácsa helyesen irányítja a tavaszi munkálatok menetét. A felvilágosító munka eredményeként május 12-ig teljes egészében befejezték a vetést.

A vetéssel párhuzamosan nagy gondot fordítottak a növényápolási munkálatokra is. Már eddig megkapáltak s megtrikoltak mintegy 15 hektár cukorrépát. Tíz hektár dinnyeföldön pedig megtrikolták a talajt, hogy a dinnye könnyebben kikelhessen. Ezenkívül megboronálták még 185 hektár őszi búzát.

A vetési és növényápolási munkálatok folyamán kitűntek Varga Károly, Kerekes János, Szőke Mihály, Mărgineanu Romulus és Drăgan Petru tagok.

A kisiratosi „Szabó Árpád” kollektív gazdaság tagjai megértették a tavaszi kampány idejében történő elvégzésének

nagy fontosságát. A kollektívisták brigádok és csoportok közötti szocialista versenyt folytattak a vetés jó körülmények között történő elvégzéséért. A szocialista versenyben, Juhász János vezetésével, élen haladt a 3. számú brigád, amely határidő előtt teljesítette a vetési munkálatokat.

A kollektívisták munkalendülete egyre jobban fokozódott. Így sikerült már napokkal ez előtt teljesíteni a tavaszi vetéskampányt. A tavaszi kampányra való mozgósításban és felvilágosító munkában kitűntek: Gál János, Tóth József, Tóth István, Andó Ferenc, Kun-Szabó György és mások. Kollektív gazdaságunkban a tavaszi kampány sikereért odaadó munkát végeztek: Tesedan Adalbert, Faragó Lajos, Varga István, Csiki Mihály, Püspök Mátyás, Todor Béla. Noha gazdaságunkban a tagok nagyrésze lelkesen dolgozik és állandóan kiveszi részét a munkából, még találnunk olyanokat, akik elhanyagolják a közös munkát. Ilyenek: Gál István, Szabadai János, Gál János, Godó Béla, Szalai András és mások.

A kisiratosi kollektív gazdaság tagjai nem feledkeznek meg a növények idejében való gondozásáról sem, hogy ezzel is hozzájáruljanak a bőséges terméshozam biztosításához.

Szanda Antal,
levelező.

Vessünk előcsíráztatott nyári burgonyát

Az elmúlt napokban Aradon gyűlést tartottak a kollektív gazdaságok brigádvezetőivel és a kertészeti technikussal. A gyűlésen Dumitrescu Maria mérnök, a lovrini ICAR kísérleti állomás küldötte beszámolót tartott és rámutatott azokra a jelentős eredményekre, amelyeket az előcsíráztatott nyári burgonya vetésével a kísérleti állomáson elérték.

Elmondta még az egybegyűlt halgazdák, hogy a vetést előcsíráztatással, a talajelőkészítéssel, stb.

A beszámolóiból kitűnt, hogy az elmúlt

évben Aradtartományban összesen 17 hektár előcsíráztatott nyári burgonyát vetettek. A nagyüzemi állami és személté kollektív gazdaságok sikerült is hektáronként 14.000 kiló nyári burgonyatermést elérni, míg a Gájburgosai kollektív gazdaságban 12.000 kiló takarítottak be.

A gyűlésen résztvevő brigádvezetők és kertészeti technikussok kérdéseket tettek fel Dumitrescu mérnöknek, ezt követően pedig vállalták, hogy idén a lehető legnagyobb területen vetnek előcsíráztatott nyári burgonyát.

Mielőbb teljesítsük vetéstervünket

Aradtartomány azon tartományok közé tartozik, amelyek visszamaradtak a tavaszi vetéssel. Ennek ellenére, hogy az idő kedvező, a tavaszi vetés mégis lassú ütemben halad. Az elmúlt napokban a tavaszi vetés lassú ütemét nem lehet azzal magyarázni, hogy kedvezőtlen az időjárás. A lemaradás nagymértékben annak tulajdonítható, hogy hiányzik az alapos szervező és mozgósító munka, a helyi néptanácsok nem törekednek arra, hogy az összes rendelkezésre álló erőket, igákat összpontosítsák a tavaszi vetésre.

Egyes rajoni és községi néptanácsok abban a tévhitben ringatják magukat, hogy az idő előrehaladt és nincs szükség a termelők mozgósítására, mert azok ugyanis igyekeznek a vetés mielőbbi elvégzésére. Ilyen magatartást tanúsít Lippa és Gurahonrajon néptanácsa is. E két rajonban nagymértékben visszamaradt a tavaszi vetés. Györök Dörög, Măslak, Grosi és más Lipparajon területén lévő községekben a tavaszi vetést alig 30–40 százalékkal teljesítették. Márpedig a rajonban rendelkeznek olyan erővel, amelyeknek összpontosításával már befejezhetnék volna a vetést. Rosia és Opăkos községekben például a sikeres mozgósító munka eredményeként már közelednek a vetés befejezéséhez. Ez is bizonyítja, hogy a rajon területén lehetőség nyílik a vetés meggyorsítására.

Tartományunk párt- és állami szervei előtt ebben az időszakban a legfontosabb feladatként áll a vetés mielőbbi befejezése. Ennek érdekében minden erejükkel arra kell törekedniük, hogy az összes dolgozó parasztokat mozgósítsák a tavaszi munkára

és két-három nap alatt befejezzék a vetést. A néptanácsok végrehajtó bizottságainak tagjai, de különösen a mezőgazdasági osztályok dolgozói fokozzák munkájukat. Szálljanak ki a tereper és mozgósítsák a termelőket, hogy egyetlen talnalan föld se maradjon bevetetlen.

Egyes községek határában olyan földek is találhatók, amelyeknek gazdái más községekben laknak. A néptanácsoknak kapcsolatot kell teremteniük a szomszédos községek néptanácsaival, hogy ezeket a földeket is mielőbb bevegyék.

Azok a kollektív gazdaságok, amelyek már befejezték a tavaszi vetést, nyújtssanak segítséget a még egyénileg elmaradt dolgozó parasztoknak, különösen azoknak, akik nem rendelkeznek igával. Ezáltal a kollektív gazdaságok tagjai még cselekvőbben hozzájárulnak a dolgozó nép kenyéréért vívott harc sikeréhez.

A mérnökök és mezőgazdasági technikussok fáradságtalan munkával mutassanak rá a dolgozó parasztok előtt arra, hogy minden perc veszteséget jelenthet. Világosítsák fel a termelőket arról, hogy a késedelem komoly károkat okozhat, tehát minden erő a tavaszi vetés gyors elvégzésére kell összpontosítani.

A bőséges termés következtében a gyom gyorsan fejlődik. Azért, hogy megszabadítsuk a növényeket a gyomtól, a néptanácsok és a mezőgazdasági technikussok hívják fel a termelők figyelmét földjeik gyomlalatására.

Dolgozó parasztok! Gyorsítsátok meg a tavaszi vetés ütemét a bőséges termés biztosításáért! Apoljátok kellő időben a növényeket, mert csak ezáltal érhetek el bőséges termést.

Javítsák meg a faliújságot

A könnyűipari gyárakban csakugy, mint a termelés más ágazatában nagy feladat harcolni a faliújságokért. A faliújságok célja: mozgósítani a dolgozókat a mennyiség növelésére s a minőség megjavítására.

A „Polychrom” festékgár faliújsága sárguló cikkeivel már messziről elijeszti az olvasókat.

A faliújság szerkesztőbizottságának munkatervében azt találjuk, hogy a cikkeket hetenként cserélik és januárban például összesen 18 cikk jelenik meg. A valóság az, hogy mindez csak terv maradt. A 18 cikk helyett csak 6 jelent meg s azok közül is csak egyetlen egy foglalkozott termelési kérdésekkel. Februárban már egyetlen cikket sem írtak a termeléssel kapcsolatban. Hasonló a helyzet a rákövetkező hónapokban is.

Természetes, hogy a faliújság ilyen körülmények között nem vonzó, kevesen olvassák és még kevesebben írják. A szerkesztőbizottság másik nagy hiányossága, hogy nem szervezett levelező-kollektívát. Nem foglalkozik a dolgozókkal, hogy a minőség megjavításáról, a termelésben élenjárókról, a bevált új munkamódszerek alkalmazásáról írjanak. A legtöbb cikket a gyár tisztviselői írják, akik csak általánosságban, a sajátos kérdések mellőzésével írják.

A faliújság szerkesztőbizottsága szervezetlen, felületes munkájának egyik oka, hogy tagjai nem tekintik kellő komolysággal feladatuknak. Répás Katalin és Pop Iuliana elvtársnők, mindketten tagjai a szerkesztőbizottságnak, de egyik sem akarja teljes mértékben magára vállalni a szerkesztőbizottság vezetését. Így érthető, hogy a munka nem vezet eredményre.

A szerkesztőbizottság törekedik arra, hogy minél több dolgozót vonjon be a levelező táborába. A cikkek főként termelési kérdésekkel foglalkoznak, mert a faliújság csak így érheti el célját.

Kovács Gyula elvtárs, a pártalapszervezet titkára is, kevés figyelmet fordít a faliújságra. Elegendőnek tartja, hogy a szerkesztőbizottságban részt vesz Pop Iuliana, az alapszervezet részéről és ezért nem ellenőrizi, nem irányítja a szerkesztőbizottság munkáját.

Az üzemi pártalapszervezetnek állandóan figyelemmel kell kísérnie a faliújság működését, irányítania és támogatnia kell a szerkesztőbizottságot. A pártalapszervezet elemesse ki alaposan az üzemi faliújság szerkesztőbizottságának tevékenységét és hozzon határozatot a fennálló hiányosságokról. Viszkozlására, mert csak ezáltal válhat eredményessé a faliújság szerkesztőbizottságának munkája.

Kiss Lajos.

Fokozott figyelmet a kulturmunkára a „Libertatea” gyárban

A Român Munkáspárt Központi Vezetősége 1953 augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozatainak valóra váltása nagymértékben függ könnyűipari üzemek termelési sikereitől. A termelés mennyiségének növelését, minőségének megjavítását s a választék bővítését elősegíti az üzemekben folyó kulturtevékenység is. A különböző kulturmegnyilvánulások öntudatos munkára, a hiányosságok felszámolására ösztönzik a dolgozók széles tömegeit.

A „Libertatea” cipőgyárban a kulturtevékenység nemrég még ismeretlen fogalom volt. A kulturmunka vezetésével megbízott elvtársak és a pártalapszervezet bürojának tagjai elhanyagolták az e téren reájuk háruló feladatokat. A kulturmunkával foglalkozó kollektíva újjászervezése óta rövid idő telt el s így még nagyon csekély az eredmény.

Pálfi József, a gyár kulturfelelőse újból megszervezte a műkedvelő csoportot, amelyben számos élenjáró dolgozó vesz részt. Ezek közül megemlíthetjük Pecican Rozalia, Macher Lajos, Negru Maria és Alecsac Maria ifjú elmunkásokat.

A gyár kulturfelelőse helyesen tájékozódott, amikor rendszeres politikai oktatásban részesíti a műkedvelő csoport tagjait, hogy alaposan megismerjék pártunk és kormányunk határozataiból a dolgozókra háruló termelési feladatokat, valamint a külpolitikai kérdéseket is.

A „Libertatea” gyárnak jól felszerelt könyvtára van. Konoldi Julia, a cipőgyár, valamint Butaru Ana a kaptafagyár könyvtárosa emberlől emberig folytatott felvilágosító munkával igyekszik növelni az olvasók táborát. Mindketten rendszeresen elbeszélgetnek az üzemi dolgozóival, felhívják figyelmüket a könyvtárban található fontosabb művekre. A gyár mindkét részlegében a könyvtárosok állandó könyvkirakat rendeznek, amely elősegíti a könyvek népszerűsítését és ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a dolgozók egyik-másik könyvet meg is vásárolják.

A „Libertatea” cipőgyárban azonban még számos tennivaló van a kulturmunka terén. Mindenekelőtt nagy körültekintéssel és a lényeges kérdések szemelőtt tartásával kell megszervezni a nevelő- és szórakoztató tevékenységet. A gyár termelési kérdéseinek megoldása érdekében tervbe kell venni, hogy különböző szakmai kérdéseket tárgyaló előadásokat tartsanak, megbeszéléseket szervezzenek az elmunkások és a gyár többi dolgozóinak között, hogy mind többen elsajátíthassák a haladott munkamódszereket.

A minőség megjavításáért és a mennyiség növeléséért folyó harc sikerét nagy-

mértékben elősegítik a kulturbrigádok is. Az énekkar, valamint a többi műkedvelő csoportok tagjaiból hamarosan kulturbrigádok kell szervezni a „Libertatea” gyárban is, hogy rövid és hatásos műsorok a termelési eredmények megjavítására buzdítsák a gyár dolgozóit.

A gyár könyvtárait az eddig elért eredmények arra kell ösztönözzék, hogy a könyvtármunka többi bevált módszereit is alkalmazzák. Könyvismereteket kell rendezniük, amelyeken a szépirodalmi és az általános műveltséget bővítő könyvek ismeretelésén kívül a különböző szovjet és hazai módszereket tárgyaló szakkönyvekre is fel kell hívni a gyár dolgozóinak figyelmét. A „Libertatea” cipőgyár sajátosságának megfelelően a Csutkih, Levesenko—Muhanov módszerek mellett a Lidia Szavejeva-féle munkaszakaszokért meg szervezett minőségi ellenőrzés módszerét is eredményesen lehetne alkalmazni. Az üzemi könyvtárosai azonban nem törekedtek arra, hogy a dolgozók megismerjék az említett módszerrel foglalkozó könyveket és minél jobb minőségű árucikkeket készítsenek. Eppen ezért Konoldi és Butaru elvtársnőknek a jövőben alkalmazniuk kell a könyvtárterjesztés összes bevált módszereit, különös figyelmet fordítva a könyvismeret-terekre és a könyvek tartalmának kollektív megbeszélésére.

A „Libertatea” cipőgyárban folyó kulturális nevelő tevékenységben a hosszú ideig megnyilvánuló pangásnak, valamint a jelenleg is fennálló hiányosságoknak okát nagyrészt a pártalapszervezet hiányos irányító és ellenőrző munkájában kell keresnünk. A „Libertatea” pártalapszervezetének büroja és Pálfi Lajos elvtárs, a pártalapszervezet titkára, nem foglalkozott a gyárban folyó kulturális tevékenységgel, nem ellenőrizte a kulturmunkát. A büro részéről senki sem vett részt egyetlen egy alkalommal sem a kulturális tevékenység vezetésével megbízott elvtársak munkájában. A pártalapszervezet bürojának nem törődőmsége folytan honosodhattak meg a régebben és a még jelenleg is bizonyos mértékben fennálló hiányosságok. A pártalapszervezet irányításának hiánya következtében az üzemben folyó kulturtevékenység nem járult hozzá a dolgozók neveléséhez és felvilágosításához, nem segítette elő a termelési kérdések megoldását, a termelvények minőségének megjavítását.

Az üzemi pártalapszervezet büroja, Pálfi Lajos titkár elvtárral az élen, irányítsa és ellenőrizze rendszeresen a kulturtevékenységet vezető elvtársak munkáját. Segítse őket, hogy minél eredményesebb nevelő-szórakoztató tevékenységgel járuljanak a termelési eredmények megjavításához.

Kukula Olga.

SPORT

Sportünnepe az „MVK” évfordulója tiszteletére

Ma, pénteken délután az UTA stadionban sportünnepeket rendeznek az „MVK” sportkomplexum bevezetésének negyedik évfordulója alkalmából. Délután 4 órakor nyitják meg az ünnepséget, majd negyed 5 órakor a pionirok szpartakiádájának keretében rendeznek versenyeket, amelyeket atlétikai versenyszámok és az „MVK” próbák számai követnek. Fél 6 órai kezdettel a Metalul Fl. Rosie (AMTE) mérkőzik a temesvári Metalul ellen és a mérkőzés félidőjében adják át az idei legjobb „MVK” torzást végző sportközösségeknek a zászlót, kupát és plakettet.

Néhány sorban

ARAD és Temesvár legjobb uszóiának részvételével vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel rendezik a „Sanatatea” közfürdőben levő uszodában az első idei uszóversenyt, amelyen 16 versenyszámot bonyolítanak le.

★

MA, pénteken délután 6 órakor a Fl. Rosie UTA evezősházában kezdődik az evezősbírói tanfolyam. A résztvevők pontosan jelenjenek meg.

„Négy város kupája” sakkverseny Aradon

Evek óta minden esztendőben megrendezik a „Négy város kupája” sakkversenyt, amelyen Kolozsvár, Nagyvárad, Szatmár és Arad legjobb sakkozói vesznek részt. Ezen a versenyen Aradon rendezik meg a pedig-juniás hónapban, de az aradi sakkozók máris megkezdik előkészületeiket a versenyre.

Az aradi sakk-bizottság felhívja a következő versenyzőket, hogy május 19-én, szerdán délután 6 órakor jelenjenek meg a Testnevelési és Sportbizottság helyiségében: Halić Ivan, Grozescu Tiberiu, Mica Nicolae, Olariu Petru, Vaida Pavel, Kordsog Géza, Jäger Tibor, Haidara Magdalena (Metalul Fl. Rosie), Kádár Árpád (Fl. Rosie „Nov. 7”), Weisz Sándor (Fl. Rosie Piniicai), Antoniu Silviu, Glămbach Isac, Ciurea Francisca, Ciurea Aurel (Constructorul), Faur Teodor (Locomotiva), Moise Nicolae (Progresul), Scherfer Iosif, Kuznecov Viorica (Voința).

A csapatversenyen minden csapatban 10 férfi és 2 nő játékos vesz részt.

Mihail Solohov:

Uj barázdát szánt az eke

— Részlet a regény második kötetéből —

(Bevezető rész)

— Mikor?
— Minél előbb, annál jobb. Gondolkozzon mincs ki?

— Ugyis tudom. De hová?
— Azt én nem tudhatom. De hol van Václav Avguszlovics elvtárs... jaja, bocsnat, tévedtem... Václav Avguszlovics ur?

— Nincs itt. Éjszaka jön meg és te hoinap a kertben várod őt. Atamanosukov is a falu szélén lakik? Hát én majd néhány napig ott leszek... Vessz!

Odalopózkodtak és mielőtt elváltak, Polovcov így szólt Jakov Lukicshoz:

— Nos, hát élj boldogul Lukics! De gondold meg Lukics, gondolkozz a mamádról... Az egész ügyünket kutba ejtheti... Gondolkozz erről... Ha találkozik Ljatyevszkivel, megmondod neki, hol vagytok.

Megölelte Jakov Lukicsot, ajkával érintette annak száját, érdes, borotvátlan arcát és eltávozva, mintha belenőtt volna a ház rég nem meszelt falába, eltűnt.

Jakov Lukics hazament, lefeküdt aludni, szokatlanul gyorsan a falhoz lökte a feleségét és ezt mondta:

— Te, hallod... Ne adj többet enni anyámnak... Inni se adj neki... Ma hoinap ugyis meghal...

Jakov Lukics felesége, aki hosszú és nehéz éveket élt mellette, csak felfohász-kodott:

— De Jaka! Lukics! Hiszen a fia vagy! És akkor Jakov Lukics egész békés együtt-élésiük óta talán legelőször nagy erővel le-sújtott öregedő feleségére és fojtott, rekedt hangon így szólt:

— Hallgas! Hiszen ő az, aki miatt rajta-vestünk... Hallgas! Azt akarod, hogy... Száműzést akarsz?

Jakov Lukics nehézkesen feltámaszkodott, levette a ládáról a lakatot, óvakodva át-

ment a meleg pitvaron és bezárta a szoba ajtaját, ahol az anyja lakott.

Az öregasszony meghallotta lépteit. Réges-rég rászokott, hogy megismerje... De meg hogy is ne tanulta volna meg niesz-szról ráismerni fia járására. Ötven egyé-hány évvel ezelőtt — fiatal, szép korá-kasszony korában, — ha ki tudta magát szá-kítani a házimunkából, vagy varrásból, gyönyörködő mosollyal halgatta, milyen bizonytalanul, meg-megtorpanva csoszog a padlón a szomszédos szobában az ő első-szüllöttjének, az ő egyetlen drágatols Jase-nkájának meztelen lábcskaja, mikor még in-kább csak csuszka, épp akkor tanult járni. Azután halgatta, ugrándozását, mikor szinte táncolva topogtak a tornácra az iskából hazatérő kis Jasutka lábai. Akkor virgoc-volt és fürge, mint egy kecskegida. Anyja nem is emlékszik, hogy ebben a korában valaha is járt volna a fia, — mindig csak szakadt, s nem is csak egyszerűen szá-ladgált, de ugrott, éppén mint a kis kecske... Multak az évek, s nekik is, mint mindenkinek, aki él, sok hosszú bána-tot, kevés, rövid örömet hoztak; és ime, ő már idős anyja korában — nyugtalanul halgatózik éjszakánként. Jaka könnyű, mintegy surranó lépéseire, mikor az ő szép-szal legény fia, akire titokban oly büszke volt — yeredesből tért meg. Ha későn jött haza a táncból, mintha nem is érte vo-lna lábujjhegyre a padlót — olyan könnyű és suhanó volt fiatalos lépte. Szinte észre-vétlenül lett fia felnőtt, családos ember. Járása súlyos, magabiztos lett. Már régóta a házigazda, az éretl férfi, a már-már öregember lépései döngenek a házban, de anyja számára még mindig a régi Jasenk- és ő gyakran látja alában kicsinynek, szökének, fürge kisfiúnak...

Lám, most is, lépteit hallva, tompa, öre-ges hangján kérdezte:

— Jaka, te vagy?
Fia nem válaszolt neki. Ott állt ajtaja előtt, aztán kiment az udvarra, nem tudni miért, meggyorsította lépteit. Az öreg asszony félalomban így tiündött: „Derék kockákat szültem és halistennek jó gazdát neveltem belőle! Mindenki alszik, de ő szét-néz, vigyáz a házra” s a hűske annyi mo-soly suhant színtelen, szikkadt ajkára...

Ez éjszakától kezdve rossz volt a ház-ban.

Az öregasszony — erőtlennül és gyamol-talanul — de mégiscsak él; rimákolott, ha csak egy darabka kenyérért, ha csak egy korfy vizért és Jakov Lukics lopva, lábujj-hegyen sietve halgatta lefolyt s csak-nem hangtalan stutogását:

— Jaseńka! Drága fiacskám! De miért?! Legalább egy kis vizet adjatok!

A tágas ház lakói majdhogynem meg-szüntek élni. Szemjón a feleségével az ud-varon időzött éjjel-nappal, Jakov Lukics fe-lelése pedig, ha a háztartás miatt kényse-riült bemeni a házba, zokogva jött ki on-nan. De mikor a második nap estején va-csorázni ültek le és Jakov Lukics hosszú halgatás után így szólt: „most egyelőre lakjunk inkább a nyári konyhában” — Szemjón összerázkódott, fölkelte az asztaltól, és mintha meglokták volna, kintantorgott...

Negyednapra elesenedett a ház. Jakov Lukics reszkető ujjakkal vette le a lakatot, feleségével együtt bement a szobába, ahol valamikor az anyja lakott. Az öregasszony a földön feküdt a küszöb közelében, fogat-lan szájában összerágcsálva egy ócska borkeszyűt, amit még fél óra felejtettek vé-leltlenül a padkán... Vízhez pedig ug-yátszik úgy jutott, hogy az ablakpárkányon talált valamicskét a szemnek, fülnek majd-nem felfoghatatlan harmatból, ami ezen a kődös nyáron beszivárgott a réseken át...

A halott öregasszony barátnői megmosták száját, rancos testét, felöltöztették, megsi-ratták; de a temetésén senki sem sirt olyan keservesen és vigasztalhatatlanul, mint Ja-kov Lukics. A fájdalom, a megbánás s az elszenvetelt vesztőség egész szörnyű sulya ezen a napon zuhant lelkére.

Mind a két ajtót jól becsukta és a fele-sége mellé ült. Eleinte úgy hallgatott, hogy ne lássék meg rajta, mennyire izgatott, de a végére már nem bírta magát, felugrott, a konyhába szaladt, meg, vissza és lesuj-tottan hebegte:

— Végünk van! Tulajdon szülőanyám ve-szelelt el! Fejemet veszi!

Kicsit megnyugodva, felhajtott egymás után két nagy bögre vizet és nehéz gon-dolatokba merülve ült vissza a padra.

Hát mit fogsz csinálni most apa?
Jakov Lukics nem válaszolt felesége kér-dezésére — nem is hallotta.

Azt tudta meg az asszony szavaiból, hogy nemrég négy öregasszony jött ide és mekacsul követelte, vezessék őket a tiszti urakhoz. A vénasszonyok mindenáron azt akarták tudni, mikor kezdik el a tisztek a nekik hajlékot adó Jakov Lukicsot és a többi falubeli kockákkal együtt a fölkelést és mikor döntik meg az istentelen Szovjet-hatalmat. Illába próbálta Jakov Lukics fele-sége elhitetni velük, hogy az ő házukban nincs és nem is volt semmiféle tiszt. A püpos, rosszindájú Loscsinyina anyó erre dü-lősen letorkolta: „beszéltessz te nekem, át-látok én a szítán! Tulajdon anyósod mon-dta nekem, hogy már fél óta tisztek laknak nálatok a kamrában. Tudjuk, hogy bujkálni kell nekik, de hiszen mi nem is beszélünk ró-luk senkinek. Vigyél be bennünket a vezető-jükhöz, akit Alexandr Aniszinicsnek hívnak”.

Mikor Jakov Lukics bement Polovcever, izgatott volt, mint mindig ilyenkor. Arra gondolt, hogy ha Polovcov megtudja a történeteket, feldühödik, s ökölrel nem (li, kolva, elmondta mindazt, amit a feleségétől hallott — Polovcov csak elvigyorodott:

— Hát szép kis konspirátorok vagytok, mondhatom... Nem is lehetett mást várni tőletek. Egyszerűen a mamácskád vitt jégre téged, Lukics? Mit gondolsz, most mit csi-nálunk?

— El kell mennem menniük. Alekszandr Aniszinics! — mondotta a fogadtatástól felbátorodott Jakov Lukics elszáratlan.

Elégítsük ki a vásárló dolgozók igényeit

A szocialista kereskedelem rendkívül fontos szerepet tölt be népgazdaságunkban. Feladata, hogy mindegyiket kielégítse a dolgozók egyre növekvő igényeit. A kereskedelmi hálózat sok-sok szépen berendezett áruházának állványain mind több különböző választékú közfogyasztási cikk található. A dolgozók óhajai is sokrétűek, ez természetes is, hiszen az életszínvonal állandóan emelkedik és ezért mind fokozottabban mértékben vásárolnak közfogyasztási cikkeket az állami üzletekben.

A szocialista kereskedelem árubeszerzésének egyik igen fontos útja a helyi erőforrásokból és hulladékokból gyártott különféle árucikkek felvásárlása. A kereskedelmi szervek beszerzéseket eszközölnek a közlekedési vállalatoktól, a helyi ipari vállalatoktól és a kisipari termelők szövetkezetektől egyaránt. Így jelentős mennyiségű közfogyasztási cikkhez jutnak és egységeik útján mind jobban elláthatják a fogyasztókat és kielégíthetik a vásárlók igényeit.

Ezen a téren a Helyi Kereskedelmi Szervezet (OCL) jó eredményeket ért el. A „Progresul” helyi iparvállalatától, az Otetul, Gravura, Autouniversal, Precizia és más termelők szövetkezetektől nagy mennyiségű közfogyasztási cikket vett át. A cikkek között szerepelnek babák és más gyermekjátékok, halászsörök, borotvakészletek, különböző kézi szerszámok, betűs lakatok, fogók, husdarálógépekhez szükséges kerek, csatlakozókészítmények — mint fűrészek és egyebek — zsebkések és más közfogyasztási cikkek. A Helyi Kereskedelmi Szervezet jó munkájára jellemző az a tény,

hogy felvásárlási tervüket a helyi ipar és a termelők szövetkezetek vonatkozásában az év első negyedében 165 százalékban teljesítette. Ugyanez a megállapítás vonatkozik az Universal áruházra is, amely felvásárlási tervét az év első negyedében 179.55 százalékban teljesítette.

Nagymértékben hozzájárulnak a közfogyasztási cikkek termeléséhez a „Vörös Lobogó”, a „I. Rangheț”, a CFR főműhely, a „December 30”, a „Libertatea” iparvállalatok amelyek hulladékokból gyártanak különböző, a dolgozók körében nagy keresletnek örvendő árukat.

Láthatjuk, hogy milyen nagyszámú, hogy a központosított árukészlet mellett a kereskedelmi vállalatok vásárolhatnak a helyi ipar, az ipari termelők szövetkezetek, az állami iparvállalatoktól helyi források felhasználásával és hulladékokból készített különböző közfogyasztási cikkek. Mindezek növelik az árukészletet, bővítik a választékot és hozzájárulnak ahhoz, hogy a kereskedelmi hálózat mindegyik kielégítse a dolgozók egyre fokozódó igényeit.

A kétségtelen megvalósítások mellett azonban olyan hányosságot is akadnak, amelyek kiküszöbölése feltétlenül szükséges. A helyi iparvállalatok, a termelők szövetkezetek nem minden alkalommal halgatják meg a Helyi Kereskedelmi Szervezet javaslatát. Például szükség lenne szőlőmetszőollókra. Ennek a cikknek a gyártását a Helyi Kereskedelmi Szervezet kérte a Coopmetaltól és más kisipari termelők szövetkezetektől. De a kisipari termelők szövetkezetek elzárkóztak az árucikk elkészítése elől. Ugyanez a helyzet a diódaráló, a

lombfűrész, valamint más cikkek helyileg történő gyártása terén. Hiány mutatkozik a fakanalokban. Ez az első pillanatra könnyű kérdésnek látszik, de ezt a cikket nem gyártják Aradon, holott a feldolgozó üzemek könnyűszerrel megoldhatnák ezt a problémát. Ugyanez a helyzet a fonott fűzők esetében is.

Mit bizonyítanak a felsorolt tények? Azt, hogy még mindig létezőnek olyan vállalatok, mint például a Coopmetalt és mások, amelyek nem fordítanak gondot erre a kérdésre. Pedig ez a magatartás igen helytelen. Arra kell törekedni, hogy a kereskedelmi hálózat áruházainak állványairól a legkisebb jelentőségű árucikk se hiányozzék, amelyeket a helyi források felhasználásával, vagy hulladékból el lehet készíteni.

A néptanács kereskedelmi osztályának kötelessége, nemcsak meghallgatni a dolgozók köréből a választékok kiszélesítésére irányuló javaslatokat, hanem ösztönözniük kell, hogy minél több ilyen irányú javaslat érkezzen. Ugyanakkor kövessenek el mindent, hogy a választékok kiszélesítésére irányuló kéréseket a gyakorlatban megvalósítsák. A kereskedelmi szervek pedig tartassanak szoros kapcsolatot a termelő vállalatokkal. Ezekkel együttesen tanulmányozzák a fogyasztók kívánságait, hogy azokat az árucikkeket, amelyeket a helyi erőforrások és a hulladékok felhasználásával gyárthatnak, elkészítsék. Így a jövőben fokozottabban tehetnek eleget a dolgozók növekvő igényeinek.

Messer Sándor.

Fejlődik a grabáci állami gazdaság állatállománya

Grabáci állami gazdaság állatállománya 1948 óta úgy mennyiségileg, mint minőségileg vonatkozásban jelentős mértékben feljavult. Szarvasmarhaállományuk az 1948. évi végén vegyes, leromlott volt. 1950-ben kaptak három faj siementhalit apállatot és ettől kezdve hozzáadták a fajállatot tenyésztéséhez. Az állatokat nagy gondot fordították a szülők, a teljesítményt, a külső formát, stb. Nagy gondot fordítottak arra is, hogy az anyaiállat is tisztá siementhalit legyen. Az állatok kiválogatását Vlasov Emil, az állami gazdaság főmérnöke, valamint Keller Márton állattenyésztési technikus végezte.

A fajtenek száma évről-évre gyarapodott és egyre nagyobb segítséget nyújtott a kollektív és állami gazdaságoknak, valamint a közvéleménynek a fajsarvasmarhák tenyésztésében. Az elmúlt évben például 45, idén pedig 60 fiatal fajapaállatot adtak át a kollektív és állami gazdaságoknak, valamint az egyéni gazdaságok dolgozó parasztaiknak.

Az állatok jó takarmányozásával és helyes gondozásával, a múlt évben sikerült 3150 liter teljénkénti átlagos tejhozamot elérniük.

Szép eredményt mutatnak fel a fajták tenyésztésében is. Az idén több, mint 100 fajállattal növekedett állatállományuk. A grabáci állami gazdaság a fajtásolók tenyésztésével hozzájárul az igával végezhető mezőgazdasági, valamint szállítási munkák menetének megjavításához.

Az állami gazdaság nemrég foglalkozik juhtenyésztéssel. 1952 végén kaptak 672 darab leromlott, többnyire beteg juhot. Kezdetben a kiválogatásnál nagy nehézségeket kellett leküzdenie Keller Márton állattenyésztési technikusnak. Keller Márton nagy figyelmet fordított a juhok kiválogatására. Idén a meglévő juhállomány számát több mint 1000-re gyarapították.

Az elmúlt napokban megkezdtek a tenyésztésre alkalmas sertések kiválogatását is. A kiválogatást a fővárosból küldött állattenyésztési technikusok végezték. Kijelöl-

tek 100 darab úgy hus, mint zsír szempontjából, tenyésztésre alkalmas süldőt, s ezekben az állami gazdaság megkezdte a legjobb sertésfajták nevelését.

Nem utolsó helyet foglal el az állami gazdaságban a méhészet sem. A grabáci állami gazdaság mind az öt részlegében helyezték el méhesládokat, a mézgyűjtés biztosítása érdekében. Tavaly a grabáci részleg érte el a legszebb eredményeket. A méhek helyes gondozásával kitűnt Neteu Ana, aki 50 százalékkal túlteljesítette mézbegyűjtési tervét.

A fentemlített eredményekből kitűnik, hogy az elmúlt évek folyamán sokat fejlődött a grabáci állami gazdaság állatállománya. Sokoldalúan foglalkoznak az állattenyésztéssel és hozzájárulnak a gazdaság állatállományának, az állami gazdaság állattenyésztési munkájukkal hozzájárulnak a dolgozók életszínvonalának emeléséhez, a dolgozók hus, tej, vaj, méz és egyéb fontos termékekkel való fokozottabb ellátásához.

Szender Károly

Megjegyzések

Csak terv marad?

A tornyai néptanács végrehajtó bizottsága sok mindent tervezett már, s ha terveit megvalósítaná, sokkal eredményesebben járulhatna hozzá a község felvirágztatásához. Nálunk azonban a néptanács csak tervezget, de gyakorlatban keveset tesz. Így például már éveivel ezelőtti tervbe vette a község villamosítását. Ezt egy kis utánjárással meg is valósíthaták volna, mert községünknek csupán hétközműmérés ut választja el a fő villanvillanózatától. A munkát azonban évről-évre halogatták s így községünk dolgozói kénytelenek az esti sötétségben bukdácsolni az utcákon. Tornyai község utcáin valóban bukdácsolni kell, mivel a járdák is elhanyagoltak. A járóke-
löket az a veszély fenyegeti, hogy az esti sötétségben vagy lábukat török, vagy pedig orrukat verik be. A gyalogjárókkal senki se törődik. Ha egy-egy helyen mégis valami kevés javítást eszközölnek, azt is úgy végzik, hogy rövid időn belül újból tönkremegy. A községi néptanács végrehajtó bizottsága már évek óta foglalkozik egy 800 méteres kocsút kikövezésével. Ez az ut igen nagyfontosságú, mert a községi malmot köti össze a község fő útjával, amelyek már kövezettek. A terv azonban itt is csak terv maradt.

A Tornyai községi néptanács végrehajtó bizottságának hiányossága az is, hogy elhanyagolja a hidak karbantartását. A község egyik forgalmas részén található híd már annyira megrongálódott, hogy a múlt év folyamán egy kocsit lovakkal együtt belezuhant a vízbe. Ekkor a hidat lezárták, később azonban újra szabadon látták átné-
kiül, hogy komolyabb javítást eszközöltek volna rajta. Mindez azt bizonyítja, hogy Tornyai községi néptanácsa még nem találta meg a módját a község összes kérdéseinek megoldásának, nem harcol azért, hogy virágzóbbá tegye a községet. Ez abból is kitűnik, hogy már évek óta foglalkoznak a községben a kultúrthozon felépítésével, azonban ez is, mint a többi, csak terv maradt.

Idője volna, hogy a tornyai néptanács végrehajtó bizottsága komolyan foglalkoz-
zék a kérdések megoldásával, ne csak tervezgetéssel töltse az időt.

Gaál György,
levelező

AZ ARADI FILHARMONIA szombaton, május 15-én este 8 órai kezdettel tartja legközelebbi szimfonikus hangversenyt a Kulturpalotában. Műsorán: Schubert: Rosamunda nyitány, Babadzsánian: Hósi ballada zongorára és zenekarra (Aradon először), Beethoven: VII. A-dur szimfonia. Vezényel: Boboc Nicolae, zongoraszólist játszik: Loebe Elvira (Bukarest). Pénteken, 14-én délután 5 órakor oktatóhangverseny.

Roman Pircea:

„A párthatározatok végrehajtásának és ellenőrzésének megszervezése”

— Politikai Könyvkiadó —

nak a pártajtóban történő megjelenése után azonnal hozzáférhetnek azok elmélyült tanulmányozásához, dolgozhat fel az alapszervezet gyűlésén és készítsenek konkrét intézkedési tervet, amely a határozatból eredő feladatokat az alapszervezet különböző helyszíneire és jellegzetességeire alkalmazza. Ugyanezt cselekedjék a tartományi, rajoni és városi pártbizottságok. Az intézkedési terv mellett, a pártszervek és pártalapszervezetek saját határozatokat hoznak a KV és a minisztertanács különböző határozatainak, valamint az ebből eredő intézkedési tervben foglalt feladatok végrehajtása és a végrehajtás ellenőrzése érdekében. Ugye a saját határozatokat, mint az intézkedési tervet ismertetni kell a pártszervek hatáskörébe tartozó összes aktivisták és pártalapszervezetek előtt, valamint az alapszervezetek minden tagja előtt.

Ugye a kiképzés, mint a határozatok végrehajtásának és a végrehajtás ellenőrzésének megszervezése megköveteli a pártszervek és pártalapszervezetek operativitását. Semmiesetre sem engedhető meg ennek elodázása, elhanyagolása. Teljesen téves az olyan álláspont — mutat rá a kézikönyv —, amikor a pártszervek, vagy pártalapszervezetek nem térnek rá az RMP KV és a minisztertanács különböző határozatainak alkalmazására addig, míg nem kapnak utasítást a „központ”-tól erre vonatkozó utasításokat. Az ilyen magatartás egyáltalán nem felel meg a párt által megszabott irányvonalnak.

Természetes, hogy az RMP KV és a minisztertanács határozatainak végrehajtása érdekében a pártszervek és pártalapszervezetek nem készíthetnek általános, jellegű saját határozatokat és intézkedési tervet, mert ezzel semmiesetre sem érhetik el a kívánt

eredményt. A saját határozatok és intézkedési tervek konkrét feladatokat kell tartalmazzanak, pontosan meg kell jelöljék a feladat célját és jellegét, teljesítésének módját, a végrehajtás idejét és a végrehajtás teljesítéséért, valamint annak ellenőrzéséért felelős elvtársak nevét. Hibaaváló azonban minden határozat, ha nem követik azokat olyan politikai-szervezeti intézkedések, amelyek a határozatok azonnali alkalmazását és illy módon az abból eredő feladatok maradéktalan teljesítését biztosítják.

Az RMP KV és a minisztertanács különböző határozataiból eredő feladatok gyakorlati megvalósítása csak úgy biztosítható minden pártszervekben és minden városi és falusi pártalapszervezetben, ha a végrehajtás ellenőrzésével megbízott aktivisták elsősorban körültekintő és rendszeres terepmunkát végeznek, de ugyanakkor nem hagyják figyelmen kívül a helyi adottságokat és jellegzetességeket és szükséghez mérten ezekhez alkalmazkazzák a felsőbb pártszervek utasításait, utasításait.

Sok, egyébként elkerülhető hibához vezet a helytelen „üztöltő”-szerű ellenőrzés. Viszont elkerülhető a hibák sorozata és jó pártmunkát eredményez a rendszeres és módszeres ellenőrzés, a terepen, a gyakorlati munkában. Ezért különösen nagy figyelmet fordít „A párthatározatok végrehajtásának és ellenőrzésének megszervezése” című kézikönyv szerzője a helyszínen történő, valamint az alulról jövő ellenőrzés kérdéseire. A határozatok végrehajtása ellenőrzésének legfontosabb módszere a helyszínen történő ellenőrzés. A határozatok végrehajtásának tüzetes és eredményes ellenőrzéséhez nem elég a jegyzőkönyvek, nyilatkozatok és írásbeli beszámolók megtekintése, hanem feltétlenül szükséges a

terepmunka, a feladatok gyakorlati megvalósításának körültekintő megismerése, vagyis a pártmunka reális eredményeinek a terepen történő felkutatása. A pártalapszervezetektől, a kommunisztikákkal való állandó eleven és szoros kapcsolat a legfőbb biztosíték a határozatok végrehajtása hatékony ellenőrzésének.

Jelentősegteljes segítséget nyújt a határozatok végrehajtásának teljesítésében az alulról jövő ellenőrzés, amelynek sikerét legfőképpen a pártmunka aktív jó megszervezése és széleskörű gyakorlati munkája biztosítja. Egyes pártszervek és pártalapszervezetek azonban szűklátókörűen és bürokratikusán kezelik a pártmunka aktív kérdéseit és megelégednek azok nyilvántartásával és az aktivisták szánt papírtérvek készítésével. Holott — mutat rá a kézikönyv szerzője J. V. Sztálin tanításaira — csak a vezetők tapasztalata nem elég a helyes vezetésre, ezt ki kell egészíteni a tömegek — párttagok, az egész munkássztyál, a dolgozó nép — tapasztalataival. A vezetők csak egyrészt, inkább felülről látják a dolgokat, míg látóköriük a terepen többé-kevésbé korlátozott. Eppen ezért a felülről jövő ellenőrzésnek elengedhetetlen kiegészítése az alulról jövő ellenőrzés. Csak így valósíthatjuk meg és csak így vezet eredményre az a mélyértelmű lenini tanítás, hogy nemcsak tanítanunk kell a tömegeket, hanem tanulnunk is kell a tömegektől. Az alulról jövő ellenőrzés a leghatásosabb eszköze a bürokratikus, irodaszagu pártmunka felszámolásának.

A pártmunka színvonalának állandó emelése szoros kapcsolatban áll a feladatok és határozatok végrehajtásával és a végrehajtás ellenőrzésének sikerével. Az RMP KV és a minisztertanács határozatainak végrehajtása és a végrehajtás rendszeres ellenőrzésének megszervezése hatalmas segítséget nyújt a szocializmus építésében, a pártalapszervezetek sikeres megvalósításához. Ezt a célt szolgálja Roman Pircea elvtárs: „A párthatározatok végrehajtásának és ellenőrzésének megszervezése” című kézikönyve is, amely nélkülözhetetlen elméleti és gyakorlati segítséget nyújt minden pártaktivistának.

Rudas Aladár

Az RMP KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülése határozatot hozott a pártmunka megújítására és a párt tömegkapcsolatainak megerősítésére. Számos pártszerve, valamint pártalapszervezet jelentős sikereket ért el a határozat gyakorlati megvalósítása terén. Azonban még mindig vannak pártszervek és pártalapszervezetek, ahol a határozatok csak papíron léteznek, éppen azért, mert nem szervezték meg helyesen a határozatok gyakorlati végrehajtását, a végrehajtás ellenőrzését.

Pártunk itt is segítségére siet az aktivistáknak. A Politikai Könyvkiadó kiadásában jelent meg Roman Pircea kézikönyve: „A párthatározatok végrehajtásának és ellenőrzésének megszervezése” címen Roman Pircea ebben a minden pártaktivista számára nélkülözhetetlen kézikönyvben, a marx-lenini tudomány klasszikusaitól átvett idézetekkel a Szovjetunió Kommunista Pártja valamint a Román Munkáspárt tapasztalataiból merített példákkal mutat rá elméleti és gyakorlati sikon a párthatározatok végrehajtására, valamint a végrehajtás ellenőrzésének nagy fontosságára és helyes megszervezésére.

A kézikönyv írója részletesen fejtegeti a határozatok végrehajtásának, valamint a végrehajtás ellenőrzésének megszervezését. Külön fejezetben foglalkozik a rendszeres ellenőrzéssel, az ellenőrzés minőségének kérdésével, a helyszínen történő ellenőrzéssel, a személyi felelősség megerősítésével és az alulról jövő ellenőrzés fontosságával.

Ma, amikor a dolgozó nép előtt haladva egész pártunk következetesen harcol a KV 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülése határozatainak végrehajtásáért, a feladat teljesítésének sikere megköveteli a pártmunka, a belső pártélet magasabb színvonalra emelését, a határozatok végrehajtásának, valamint a végrehajtás ellenőrzésének alapos megszervezését. Ehhez nyújt jelentős segítséget Roman Pircea elvtárs kézikönyve.

A párt- és kormányhatározatok alkalmazásának legfőbb tényezője: az alapszervezet — domborítja ki a kézikönyv. Eppen ezért az alapszervezetek legelső feladata, hogy az RMP KV és a minisztertanács határozatait

A külügyminiszterek genfi értekezlete

GENF. (Agerpres.) A genfi értekezlet május 11-én az első napirendi pontnak, a koreai kérdésnek a vitáját folytatta. Ez volt a 11. ülés ebben a kérdésben. Az ülésen Eden angol külügyminiszter elnökölt.

Elsőnek V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere emelkedett szólásra. Molotov történelmi visszafelé fordított arra, hogyan alakult a koreai kérdés a második világháború befejezése óta és kidomborította, milyen politikát folytatott az Egyesült Államok, amely az Egyesült Nemzetek Szervezetét a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság elleni agresszió álcázására használta fel. A Szovjetunió küldöttségének vezetője rámutatott arra, hogy az USA hadviselő félle tette az Egyesült Nemzetek Szervezetét s ez a tény a nemzetközi szervezet tekintélyének

A május 11-i ülés

csökkenéséhez vezetett. Az ENSZ közgyűlése által a koreai kérdésben hozott törvénytelen határozatok — mondotta Molotov — azt eredményezték, hogy az ENSZ elvesztette illetékességét arra, hogy pártatlan szervezetenként képhessen fel a koreai kérdésben.

Molotov hangsúlyozta, hogy az öt nagyhatalom képviselőinek genfi értekezletére hárul az a feladat, hogy megoldja mind a koreai kérdést, mind az indokínai béke helyreállításának kérdését.

Molotov a továbbiakban rámutatott arra, hogy a szovjet küldöttség támogatja Nam Irnak, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének javaslatát

Koreának demokratikus alapokon történő egyesítésére.

A szovjet küldöttség vezetője felhívta az értekezlet figyelmét arra, hogy az Egyesült Államoknak a délkelet-ázsiai népek ellen irányuló agresszív katonai tömb összehúzóásával kapcsolatos tervet veszélyeket rejtnek magukban. A Szovjetunió külügyminisztere hangsúlyozta, hogy a szovjet küldöttség egyetért Csu En-laj javaslatával az ázsiai konfliktus biztonság megőrzésének kérdésében s egyúttal emlékeztetett a Szovjetunió erőfeszítéséről egy európai kollektív biztonsági rendszer létrehozásával kapcsolatban.

Spaak belga külügyminiszter és Bion Ion Te liszianista külügyminiszter a koreai politikával kapcsolatos régi amerikai téziseket újították fel.

A TENYEK TÖREBÉBEN

Falkenburg jóslata

Von Falkenburg volt hitlerista tábornok, a rablőháborúnak ez a kiváló szakértője, újságírók előtt kijelentette, hogy a Dien Bien Fu-i helyzet ugyanolyan súlyos a franciák szempontjából, mint amilyen szörnyű volt a sztálingrádi csata a németek számára. Szó szerint ezeket mondta a náci tábornok: „A franciák Dien Bien Fu-nál pontosan megismételték azokat a hibákat, amelyeket Hitler Sztálingrádnál elkövetett”. Meg, hogy: „Franciaország számára a Dien Bien Fu-i vereség beláthatatlan következményekkel fog járni”.

Figyelemreméltó nyilatkozat ez. Erdemes néhány perccel időzni mellette, mert valóban néhány közös vonást felfedezhetünk a sztálingrádi és a Dien Bien Fu-i csata kimenetelét között. Akkor is, most is a népre kényszerített kötelező gyászsal akarták a rablók ellenlenni a figyelmet arról, hogy az imperialisták profit utáni hajszájában egyszerű emberek tömegei pusztultak el, amelyeket a vad terror hurcolt Sztálingrádhoz éppen úgy, mint a Dien Bien Fu kárvártásként összeomló erődjébe.

Most a „Ludova Demokracie” című csehszlovák újság közli, hogy Hjalmar Schacht, Hitler volt kebelbarátja részvételével indított az Indokínában harcoló SS-akak Spanyolországban élő hozzátartozóihoz. Erdemes, hogy noha az újság egy ázsiai vereség felett érzelt szomorúságot fejez ki, még sem szakad el a náci európai vágyálmaiktól. Hjalmar Schacht Spanyolországba irányított újságjében hangsúlyozza, hogy a németek és a spanyolok hozták eddig a legnagyobb áldozatokat az egyesült Európá megteremtéséért.

Daniel azonban nem hagyja magát, megmutatja, hogy ha kell ő is meg tudja gyászolni az „egyesült Európa” gondolatának újabb kudarcát. Természetesen olyan Európáról van szó, amelyet Schacht akar és amelyet az idegenlegény SS banditák és Spanyolországban élő hozzátartozóik harcolnak. És ha áldozatról van szó, ne mondanánk, hogy Daniel kormányra szűkülne, hanem francia vérell akarják keverni a habarcsot Schacht Európájának építéséhez, hát vigyük az amerikai repülőgépek a francia katonák tüzéreit Indokínába, nehogy Navarre tábornok szegényben maradjon volt náci katonáival szemben az emberpocsékolás terén.

Természetesen nem értünk egyet von Falkenburg urral, a náci levitézlett tábornokkal. A Dien Bien Fu-i vereség nem Franciaország számára jár beláthatatlan következményekkel, csupán a volt náci franciaországi székeltől végzetlen beteljesülést jelent. Abban viszont igaz van Falkenburgnak, hogy Sztálingrádnál is, Dien Bien Fu-nál is a hitleristák által elközpelt „új európai rend” omlott össze.

Bakács Béla

Növelni akarják a dél-koreai bábhadserg létszámát

FENJAN. (Agerpres.) A Koreai Központi Távirati Iroda lése szerint az utóbbi időben a dél-koreai amerikai parancsnokság és a liszianista hatóságok még fokozottabban igyekeznek a dél-koreai bábhadserg állományát növelni.

A dél-koreai hírgyűnökség jelentése szerint Szöulba érkeztek az Egyesült Államok hadseregeinek megbízottai, közöttük Van Fleet tábornok is.

A Koreai Központi Távirati Iroda jelentése szerint a küldöttek nem titkolják, hogy a bábhadserg létszámának emelése a feladatuk.

Mozik műsora

„DÖZSA GYÖRGY” mozi: május 23-ig. A kis püpos meseje. (Színes). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 16-ig. KARER Párisban. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAC JANOS” mozi: május 16-ig. A Hnai folyót meg kell szelődíteni. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 18-ig. „Moszkva-jövet”. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK” mozi: május 14-én: 1. Roman aktuális híradó. 2. Szovjet aktuális híradó. 3. Az Elba hegyei. 4. A krezencai erdőben. 5. Az elvarázsolt madár. Előadások: 3 órától folytatódáson.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): május 14-én: Vadászmeze. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): május 14-én: Arnyék a sziget felett. Előadások: hétköznap: este 7 órakor; vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

Vidéki mozik műsora

„N. BALCESCU” mozi: Lippa: május 16-ig: A ragalom iskolája.

„PETOFI SANDOR” mozi: Radna: május 16-ig: Az élet felé. (Színes).

„POPULAR” mozi: Nagyszentmiklós: május 16-ig: A vasikál.

Fam Van Dong, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttsége vezetőjének nyilatkozata a külügyminiszterek genfi értekezletének május 10-i ülésén

A TASZSZ teljes egészében közli: Fam Van Dong, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttsége vezetőjének a genfi értekezlet május 10-iki ülésén elmondott nyilatkozatát. Fam Van Dong beszéde bevezetésekként a következőket jelölte meg a Vietnámi Demokratikus Köztársaság népi és kormányának alapvető álláspontját: Béke, függetlenség, egység, demokrácia.

Ez képezi azokat a legfőbb törekvéseket, amelyeknek szent jogáért Vietnám minden áldozatot meghoz és amelynek megvalósításáért teljes elhatározottsággal végig viszi a harcot. A vietnámi nép igazságos harca a világ minden népének és valamennyi béke- és szabadságszerető emberének forró rokonszenvével és őszinte támogatásával találkozik.

Fam Van Dong ezután felsorolta azt a hosszú és harcokban gazdag küzdelmet, amelyet a vietnámi nép a Vietnámi Demokratikus Köztársaság megalakításáért folytatott. A francia gyarmatosítókat a második világháború idején a japán imperialisták váltották fel, majd miután a japánok győzelmeire kényszerültek, ismét francia gyarmatosítók vették át az uralmat Indokínában. Az indokínai nép azonban törhetetlen ellenállást fejtett ki a megszállókkal szemben és 1945 szeptember 2-án Vietnám ideiglenes kormányának élén Ho Si Minh elnök bejelentette a Vietnámi Demokratikus Köztársaság megalakítását.

A francia gyarmatosítók azonban nem nyugodtak bele a vietnámi nép saját sorsa feletti döntésébe és háborút indítottak Indokína népeinek ellenében.

Fam Van Dong részletesen ismertette hogyan kényszerültek a francia gyarmatosítók 1946-ban a Vietnámi Demokratikus Köztársaság elismerésére és hogyan rugták fel a francia agresszorok azt az egyezményt, amely számukra lényegében arra szolgált, hogy időt nyerjenek a Vietnám elleni háború előkészületeinek fokozására.

Ezután az amerikai imperialisták tervéről beszélt a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője.

Franciaországban az indokínai háború folytán történt meggyengülését az Egyesült Államok arra használta fel, hogy Franciaország megsegítése címen beavatkozzék a vietnámi háborúba és ennek a háborúnak

meghosszabbítására és kiterjesztésére törekedjék.

— Az Egyesült Államok kormánykörüli mindenféle módon nyomást gyakorolnak Franciaországra az indokínai háború kiterjesztése céljából. Követelik, hogy Franciaország újabb és újabb korosztályokat küldjön Indokínába. Hasonformán az Egyesült Államok és Franciaország imperialista körrel tovább folytatják saját céljaikért a háborút mások vére árán — mondotta többek között Fam Van Dong, majd ismertette a Dien Bien Fu-i nagy vietnámi győzelem körülményeit.

Fam Van Dong hangsúlyozta: az amerikai beavatkozónak az indokínai háború meghosszabbítására és kiterjesztésére irányuló törekvése ellenében áll Vietnám, Khmer és Patet Lao népeinek érdekével. Vietnám, Khmer és Patet Lao népei nem akarnak függetlenségüket, egységet és demokráciát. Baráti kapcsolatok megteremtésére törekednek a világ valamennyi népével. Célkitűzéseik egyeznek az egész világ népeinek célkitűzéseivel. Vietnám, Khmer, Patet-Lao népeinek ügye a béke ügye, amely kétségteendő győzni fog.

Fam Van Dong felsorolta az ellenállás és az építés terén elért nagyszerű eredményeket. A vietnámi nép teljes tudatában van erejének és minden erőfeszítést megtesz ennek az erőnek mozgósításáért, kifejlesztéséért és megszervezéséért, az elnyomás megsemmisítése céljából, hogy az imperialista iga lerázása után megkezdhesse a békés építés nagy művét saját országában.

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttsége és a VDK-kormány nevében Fam Van Dong világosan megjelölte az utat, amely az indokínai béke helyreállításához vezet.

„A Vietnámi Demokratikus Köztársaság népe és kormánya éppen úgy, mint Khmer és Patet-Lao népei és ellenállási kormánya, készek tárgyalások útján rendezni az indokínai béke helyreállításának kérdését, az indokínai népek nemzeti jogainak, — nemzeti egységének, függetlenségének és demokratikus szabadságjogainak — elismerése alapján. Ezzel létrejönnek az előfeltételek az indokínai és francia nép baráti kapcsolatainak helyreállítására, az egyenlőség és a kölcsönös érdekek elve alapján. Ez az út,

A Kínai Népköztársaság és az Albán Népköztársaság nagyköveteit cserélt

PEKING. (Agerpres.) Az Új Kína jelentő:

A Kínai Népköztársaság Központi népkormányja és az Albán Népköztársaság május 10-én a következő közleményt tette közzé:

A Kínai Népköztársaság központi népkormányja és az Albán Népköztársaság kormánya a baráti, politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok fenntartása és erősítése érdekében meg egyezett abban, hogy nagyköveti rangon diplomáciai képviselőket cserél.

A Kínai Népköztársaság központi népkormányja Szü-i Lin-t nevezte ki a Kínai Népköztársaság albániai rendkívüli és meghatalmazott nagykövetévé. Az Albán Népköztársaság kormánya Neszti Naszet nevezte ki az Albán Népköztársaság kínai rendkívüli és meghatalmazott nagykövetévé.

Miért nem vonják vissza Koreából az amerikai csapatokat?

Sz. Zikov, a „Krasznojá Zvezda” genfi külföldi elnöke, a lap olvasóinak kérdésére, hogy miért nem akarja az Egyesült Államok visszavonni csapatait Koreából, a többiek között ezt válaszolja:

Az idegen csapatok visszavonása egyik alapfeltétele Korea demokratikus átazon történő békés egyesítésének. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaságnak ezen álláspontját támogatja a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság is.

Az amerikaiak ellenkező álláspontjáról írva, a sajtóhíradó így folytatja:

„Az Egyesült Államok kormányát nyugtalanítja a dél-koreai „bábkormány” sorsa. A washingtoniak jól tudják, hogy Li Szü Man népszerűsége — ez a teljesen romlott kormányrendszer — csak a szűzök segítségével maradhat hatalmon.

A polgári sajtó számos cikket, így az amerikai sajtó is beismeri, hogy az amerikai csapatok visszavonása a liszianista

klók uralmának végét jelentené. Dühös ügy állítja be a kérdést, hogy Dél-Korea „demokratikus” megszervezése érdekében tartózkodnak itt amerikai csapatok és ezzel akarattal is beismerik, hogy az Egyesült Államok nem akarja megengedni a minden külföldi beavatkozástól mentes, valóban szabad választások megtartását egész Koreában.

A genfi amerikai küldöttség, ahelyett, hogy olyan megoldásra törekedne, mely mindkét fél számára elfogadható lenne, álláspontját, vagy legalább is hosszú időre nem akarja tartani Dél-Korea megszállását.

A ciklós végül annak a meggyőződésnek ad kifejezést, hogy a népek akaratát, amelyel a koreai nép és a világ béke érdekében a koreai kérdés megoldását követelik, Genfben is fontos tényezőnek bizonyul.

(„Krasznojá Zvezda”).